



# Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News



ARG. (YEAR) 29. LÖSNUMMER 10 CENTS.

WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 1 DECEMBER, 1921.

LÖSNUMMER 10 CENTS

No. 48

## Politisk vecko-revy för Canadas folk.

Regeringspartiet nominerar 211 kandidater och liberalerna 202; de progressiva eller farmarna 143 samt arbetarna och en del independenta grupper tillsammans 74.

### EN MÄNGD "THREE-CORNERED" STRIDER FÖRESTÅ.

Kandidater för Canadas 14 de parlament nominerades den 22 nov. i 235 federala valkretsar inom Dominion. Den mest sammansatta politiska fejden inom Dominion's historia har så kommit i sitt finala stadium. Så kallade three-cornered strider komma att bli mycket allmänna. I flera valkretsar finnes det fyra eller fem kandidater och i en sex. I alla de nio provinserna har endast en uppsatt med acklamation — E. Gus Porter, konservativ kandidat i West Hastings, Ont.

De två gamla partierna öka varandra nära i tävlingen. I det att regeringspartiet nominerat 211 och liberalerna 202 kandidater. De progressiva, som vid kampanjens början hoppades placera 130, ha aktuellt nominerat 143. Arbetare och independenta kandidater är ej mindre än 74.

Bland kandidaterna finnas fem kvinnor nämligen tre i Ontario, en i Quebec och en i Manitoba, som i Centre Winnipeg uppställt Mrs. John Dick som independent.

Nominationserna antyda, att Ontario med sina 82 platser i parlamentet kommer att bli den centrala stridsplatsen. I nästan varje valkrets ha de konservativa, de liberala och de progressiva uppsett var sin kandidat.

Premiärministern och W. L. Mackenzie King betinna sig denna vecka i Ontario för att förnya sina kampanjer. T. A. Creer ämnar att tillbringa tiden före valet i Saskatchewan och Manitoba under det att Drury regeringen och U.F.O. ledarna skola förs de progressiva kampen i Ontario.

Canadian Labor Party, som organiserades i augusti och som bildat det fjärde partiet, har jämförvisvis 54 kandidater i fältet.

Men vad är resultatet av valet blir så kommer nästa parlament att se många nya ansikten under det att många som under de senaste åren varit framstående i det publika livet skola lysa med sin frånvaro. Sir Robert Borden, som var premiärminister från 1911 till i juli 1920, har dragit sig tillbaka. Sir George Foster, som för 39 år sedan för första gången invaldes, har lämnat underhuset för senaten. N. W. Rowell, J. D. Reid, J. A. Calder, C. J. Doherty, Sir Thomas White, T. W. Crothers och R. W. Wignome, av vilka alla innehåft stöten å de främsta regeringsbänkarna, funnos ej bland kandidaternas antal.

Men av dem ha Reid, Calder och Crothers fått en tillflyktsort i senaten. Som man ser blir det en ganska allvarlig storsättning, som nog blir än mer omfattande, då folket fått följa sitt utvalda.

Inom partiinledarna kommer det också att bli flera förändringar. J. A. Maharg, framstående inom det progressiva partiet sedan dess bildande, har lämnat den federala arenan för att förena sig med Martin-regeringen i Saskatchewan. W. S. Middleton, f.d. första konservativ "whip", har dragit sig tillbaka. Hume Cronyn, som speciellt studerade soldaternas återställa-

## Ett afrikanskt märkligt framtidsland.

Hvad naturen gjort för Marocko har hittills fåga uppmärksammas. Atlasbergets sluttningar äro betäckta av ofantliga skogar av korkträd, cedrar och thuyor på en sträcka av flera hundra tusen hektar, och vid den kust, mot vilken oceanen bryter sina vågor, utbredda sig Chanius fruktbara slätter i vilkas jord pigblinnen knappast ristat sina färmer, men det oaktat varje kvadratmeter skördar. Här finnas också betesmarker, som uppåga ofantliga vidder, och söderut mot östens gränser, utbredda sig palmkogarna.

De rika skatterna under jorden äro ännu icke exploaterade, utan spärade ut den framtida företagsamheten, tack vare Marockos isolering, som skyddat det mot skattskattekräver.

Alla dessa bundna rikedomar, dem naturen, liksom för att driva gåck med människornas lystnad, hopat i rikaste öfverflöd i denna del av jorden, vänta sedan tusentals år tillbaka på människans ingripande och arbete.

Vad som dock giver den säkraste utkomsten, åtminstone för närvarande, är jordbruket, men det är också blott en ringa del av Marockos jord, som lagts under plojen, huvudsakligen på Chanius slätter. Där väntas alla de vanliga säddesslagen, och man har till och med försökt sig på vinodlingen. Kreaturskötsel, i synnerhet fåruppfödandet, har givit vack-

ra resultat. Den vanliga proceduren är ett slags halfhundtrod med de infödda. Man anför: för att en marockan en höjd, som han för på bete varhållt han finner det bästa. Betet kostar ingenting. Man avstår åt halfhundbrukaren behållningen av mjölken och delar med honom inkomsten avullen och aveln. Affären, på detta sätt ordnad, har visat sig vara mycket vinstgivande.

Bomullsodlingen var förr i tiden högt upptrivande, i synnerhet i Rabats och Salas omnejd. Den har legat nere på grund av de eviga inbördeskrigen, som under mera än två sekler sönderdelat det oerlyckliga landet. Dess återupplivande kommer att bli en ytterligare en inkomstkälla för Marocko. Olivodlingens framgång är given, och redan finnas några odlingar, men den kan drivas i oändligt större skala. Foderväxten alfalfa, som så anseeligt bidragit till Amerikas rikedomar, kan komma att i liknande mån bidra till Marockos.

Fretagsamma europier ha länge haft sina ögon riktade på Marocko och landet räknar för närvarande mer än 65,000 immigranter. Klimatet är ett av de sundaste och behagligaste i världen. Vårer är framför allt ljusliga och den, som har tillfälle att i april och maj företaga utflykter

## Ryssland redo till koncessioner

Sovjet-Ryssland hoppas numera även kunna betala sina gamla skulder

### Litvinov haver uttalat sig

Folkkommissionären Maxim Maximovitch Litvinov befinnes sig enligt de senaste kända Sverigetidningarna i Stockholm. En av pressens representanter därstädes lyckades få en intervju med honom, som han redogör för på följande sätt.

Varför hade hr Litvinov kommit till Stockholm just nu? Jo, han ville försöka ordna "en del finansiella och kommersiella angelägenheter", som vilka han i egenkap har ryska republikens representant i Estland och såsom folkkommissionärsrådets specialfällning i finansiella frågor åsystessatt. I de pågående förhandlingarna rörande ett handelsavtal, kommer han inte att "ta direkt del", utan de komma att "företagras" som hit till, men han hoppas "påverka dem på annat sätt".

Mer ville hr Litvinov inte säga i den punkten, men han ansåg sig däremot förhindrad understryka att de livliga förbindelser han från Ryssland upprätthåller med bankerna i Stockholm, komma att bli ännu livligare efter den nya ryska riksbankens öppnande, och naturligtvis skulle det glädja honom mycket, om hans närvaro kunde bli draga till ett snart och lyckligt avslutande av de förhandlingar som påberäts mellan hr Kerstjensov och den svenska regeringen.

Vad de inre förhållandena i Ryssland beträffar, uttryckte sig hr Litvinov som den diplomat han är. Han medger, att "de sociala krafternas strid i andra länder inte gått i det tempo, som novemberrevolutionens ledare förutsatt", då det förordande en ryska kriget ännu rasade som väret. Och alltså kan Ryssland inte underlåta att anpassa sina handlingar "efter utvecklingens gång i de länder, som omgiva det", vilket med andra ord vill säga att bolsjevikerna sett sig nödsakade att en smula lossa på de kommunistiska banden och ge va vissa eftergifter. Så har man t. ex. givit sitt bifall till bildandet av en del halvt statliga, halvt privata frukt- och jordbruks företag.

En sådan trust är Severalska-trusten, som fått rätt att exploatera skogsområdena i vissa nordliga guvernemang och driva handel med dem. En annan trust av samma karaktär är Jugoslavien, som fått hända om järngruvorna i de södra delarna av sovjetriket. Dessutom finns en sammanslutning som beviljats rätt att utnyttja skogsområdena kring Duna, Spadoles, och en annan har fått tillstånd att ta hand om den ryska linodlingen. Man har även ansett sig böra tillåta vem som önskar att privat äga så stora skogsområden som helst i den nyöppnade ryska riksbankens hälsade det full enighet om nödvändigheten av dessa medgivanden, varom ett "de lägre lagren" nog en viss opposition låter hos sig mot eftergifterna, vilka emellertid varit nödvändiga.

Den viktigaste uppgift sovjetregeringen för närvarande är att söka återuppliva Rysslands industri och handel och lika så de som det europeiska kriget och inbördeskriget slagit. Men detta måkter Ryssland ha i egen kraft. Det har visserligen kvar sina oerhörda naturliga rikedomar, men dessa bearbetade fordrar nya kapital i form av maskiner och tekniska anordningar. Ryssland vänder sig därför till de västeuropeiska makterna och Amerika med förslag om att de skola vara behjälpliga i arbetet med återuppbyggandet av Rysslands ekonomiska liv. Ryssland vänder sig till utlänningarna, utan säger nyktert och realistiskt kriget har lämnat ett svårt ekonomiskt arv åt hela världen, alla länder genomleva den allra största ekonomiska kris, de mera utvecklade industriländerna få inpen avsattnings för sina produkter och vingsas att inskränka sin produktion och kasta totala miljoner arbetslösa ut på gatan, samtidigt som Ryssland är den naturliga avsattningsmarknaden för dessa produkter. Ryssland kan icke blott tillgodogöra sig de förråd som nu hopat sig, utan även den produktion som blir under örens är framåt. Ryssland är icke nu

stund att betala för alla dessa varor, men hjälpen utifrån ger det möjlighet att från sitt inre framskaffa ofantliga förråd av råämnen, som kunna icke blott täcka dess nya skulder och räntorna på dem, utan även sätta det i stånd att till en viss grad godgöra sina gamla kreditorer.

Ryssland har som förrt nämnts, redan beviljat åtskilliga koncessioner och är berett att ytterligare förtga på denna väg, och hr Litvinov kunde icke förstå varför ej ett så högt utvecklat industrilands som Sverige skulle skynda att begänsa sig av Rysslands anbud för att göra sig kvitt arbetslösheten och dess samhällsvidvilda konseqvenser.

Jag säger s'kynda, sade hr Litvinov, ty det är inte tvivel underkastat att stormakterna förr eller senare skola av händelsernas gång bli tvungade att antaga Rysslands erbjudande. Och sedan den tidpunkten kommer blir det säkerligen ingen plats för andra.

Hr Litvinov fann att just den nuvarande tidpunkten var synnerligen lämplig för knytande av de intima ekonomiska förbindelser mellan Sverige och Ryssland. De hundratals miljoner kronor sovjet under de senaste aderton månaderna nedlagt i Sverige, liksom de tiotusentals svenska arbetare, vilka hämtat sitt brod från de ryska beställningarna, böra ha kunnat övertviga vederbörande om vad som Ryssland kan ge.

Men utvecklingen av de ekonomiska förbindelserna med ett land står i nära samband med upprättandet av normala politiska ömsesidiga förbindelser, sade hr Litvinov med nog så tydlig hänsyn till på den vikt och betydelse som från rysk sida fastes vid de pågående traktatunderhandlingarna och ett erkännande de jure av sovjetrepublikken.

Jag vet bättre än någon annan, fortsatte han, därmed ytterligare markerande sin ståndpunkt, och jag bekräftar

(Forts. å sid. 4.)

## Yttersta västern - British Columbia

Reseskildring av en 1,800-mil färd runt omkring uti provinens syddliga hälft.

### För S.C.T. av H. Bergman.

Under den senaste tiden har jag gjort en vädräck och lång resa genom så att säga hela British Columbia, eller kanske rättare sagt en rund resa omkring provinens syddiga hälft, en färd på 1,800 mil från Victoria uppetter kusten till Prince Rupert och därifrån öster till Albertas gränns och sedan i sydväst till Vancouver och Victoria igen.

Det torde vara av intresse att här inlika det British Columbia är större än de tre skandinaviska rikena tillsammans, med ett yttnehåll av 350,000 kvadrattill. Sveriges yttnehåll är nämligen 177,000. Norges 130,000 och Danmarks 24,000 kvadrat mil (eng.). Men British Columbia är ännu ett utvecklat och delvis outvecklat område, uppfyllt av berg, av vilka en del är en ofantlig höjd. Av området är det endast en ringa del som lämpar sig för odling, eller för att vara exakt i mina uppgifter så vill jag anföra en av Dominionregeringen utgifven plan, där det säges att endast omkring 10 procent av hela British Columbias område lämpar sig för odling, medan övriga 90 procent berg och skogsländor är och förblir jaktmarker, ett jägares och sportsmäns parad.

Men för att återkomma till min resa, så var ungefär tredjedelen därav en sjöresa med en av Grand Trunk Pacific bolagets eleganta kustbåtar, som trafikerar traden Victoria-Seattle-Vancouver uppetter nordvästkusten till Prince Rupert och genom Portland Canal, så långt i norr som Anxox och Stewart. Den omkring 700 mil långa färden genom denna arkipelag, eller "insida passage", byder på stora slagna och omväxlande scenerier och är förkventrad av turister och andra resande, isynnerhet under den vackraste delen av sommaren, juli och augusti månader.

Det var sent på kvällen som vi lämnade Vancouver, varför vi nästan senast kring till kols i de eleganta och med alla bekvämligheter försedda "staterooms", som man fick ensam disponera över. Då man tar i betraktande de präktiga båtarna, de eleganta och trevliga rummen, med stora fönster, det ypperliga köstället samt det storslagna kustlandskapet som man får betrakta, är det ej att undra på, att en hel del människor välja denna route för vila och förströelse. Dock, för oss alla som nå här på hösten förråd dräm fram, torde nästan ha gått mer "business" än "pleasure". När vi kommo upp nästa morgon, höll vi på att passera de yttersta skären och kobbarna av Vancouver-öns nordvästligaste udde. Den morgon var en riktigt typisk höstdag vid havskusten, solken, storm och rågnbyr. Efter det vi hade passerat först Seymour Inlet, hade vi nu för en stund Stilla Oceanen framför oss i sin omfångliga utsträckning. Havet gick nu frätsande vitt, medan solen alltihand tittade fram mellan stormmolnen som jagade varandra på fåstet, och båtens bog gjorde dykningar ner i saltaken. Sjögängen varade dock ej värt länge, ty snart styrde vi inom skärs igen, genom Fitzhugh sound och Fisher Channel, och då det blev afton den andra dagen från Vancouver, voro vi framme i Ocean Falls, där den största eller en av världens största papperfabriker finnes. Denna industriella anläggning är också orsaken till att en liten stad kommit till liv.

Namnet Ocean Falls här härdade sig från det faktum, att oceanen faller ned här i ett ständigt rågn, och skulle det egentligen namnet sålunda bliva "ocean falls down". Detta var emellertid den förklarig vår erhöll sågande namnet på denna märkliga plats, märkligt därutinnan att folk vilja bo där. Ganska många av invånarna voro ute för att möta båten, av alla åldrar och alla voro klädda gummirockor (sou'westers) och gummiöstar, bland dem trånor i 20 års ålder. Allvarssamt sagt så torde det bli svårt att finna en våtare plats och trakt än Ocean Falls, och den årliga nederbörden är 12-13 fot. Man jämförde detta med den årliga nederbörden i andra trakter, som torde vara 7-8 tum, och där man räknar nederbörden i årskvartal av tum. Här torde det enklare att räkna — i en trakt 10 fot, i en annan 13 fot och därmed jämt. Till trots att av O. F.

## Ashantis gyllene tron är funnen

En relik, vilken enligt legenden förorsakat många människors död och förintelse.

### Uppståndelse uti Ashanti.

Ett telegram till Times berättar om upptäckten av den underbara "Gyllene Tronen" i Ashanti, vilken så länge existerat som ett skrämmande och gåtfullt mysterium och kring vilken genom århundraden spunnits ett nätverk av traditioner, legender, profetior och blodsdåd.

Uppmärksamheten skall ha väckt fullständig upptäckelse i Ashanti och Guld-kustkolonien, ty intresset för den underbara tronen har bevarats lika levande genom åren.

Det är omöjligt att för närvarande säga, vad som var början till mysteriet med den Gyllene Tronen, och det är väl icke troligt, att man någonsin får någon klarhet däri. Allt man vet med visshet är, att tronen en verkligt blivn funnen och att en mängd mystiska mord varit följden av det livliga sökandet efter den.

Någon påstår, att tronen från början omsorgsfullt gömdes av fyra män, av vilka de tre påstått halabroggs och överlämnade hemligheten till den fjärde, som dog två år senare utan att ha yppat något. Senare skall den ha blivit upptäckt vid några grävningar i närheten av Nhorntana. Ett par tjugo ringa nyos om saken, skrapade av en del av guld på tronen och gömde eller förstörde relikerna, som börde till den. Men tjuvarna hade inte väl utfört handlingen, förrän de gripas av skräck flydde från platsen och överlämnade sig åt myndigheterna.

Ett par andra historier om tronen är, att en av de gyllene klockorna, som prydde den, stals av en infödd, som sedermera dog en forskräcklig död i ett fångelse, samt att tre män, som satts att vaktas den, också överlämnade sig själva till fångelse, i det de påstodo sig ha förmunnat sin plikt.

Det skulle ta allt för mycket tid i anspråk att berätta de otaliga historierna, som varit i omlopp om tronen, och mycket skulle dessutom just icke skingras. Tronen har emellertid i dagarna upptäckts i en stengrotta i Ashanti. Ötivelaktigt har den tillhörat de ashantiska kungarna. Den är överdragen med ett guldager, och även klockorna och de övriga relikerna, som böra till densamma, äro av solidt guld. Vid sista engelska kriget i Ashanti försvann den mystiska klockan och alla efterspanningar var förgäves. Det är först nu man återfunnit den, om ryktet verkligen talar sanning.

(Forts. å sid. 4.)

## En sångens konstnärinna hädankallad.

Var med rätta ansedd för en utav sin tids största dramatiska sångerskor med en lysande apparition, dock saknade hon en Jenny Linds djupa innerlighet och känsla.

### SMALANDSTÖSEN KRISTINA NILSSON ÄR EJ MERA.

Från Sverige inick lidsgån den 22 nov telegrafiskt meddelande, att den svenska sångerskan Kristina Nilsson samma dag avlidit.

Kristina Nilsson föddes den 20 aug. 1842 på hemmanet Spåbol i Vederlöfs socken, Småland, där fadern var en fattig torpare. Hon röjde tidigt en härlig sopranröst och ovanliga musikaliska anlag samt fick bidraga till familjens underhåll genom att sjunga och spela fiol på dansgillan och marknader. Vid en märknad i Ljungby upträdde hon, då 14 år gammal, av vice häradshövding F. Tornérhjelm, som tog henne med sig till sångläroanstalt och till lärinnan Adelleide Valerius, av vilken hon fick undervisning i musik och det med sådan framgång, att hon redan 1859 kunde uppträda offentligt på en soaré i Halmstad.

Därpå anförtröddes hon att en sånglärare i Stockholm för vidare utbildning, var-vid hon visade snabb uppfattning, god minne och ihärdig arbetslust; hon gjorde stora framsteg ej blott i sång och violinspel, utan även i andra ämnen, särskilt språkstudier och snideri. År 1860 lät hon höra sig i Stockholm och Upsala och fick först av Tornérhjelm sedan av konung Carl XV medel till fyra års studier i Paris, där hon 1864 debuterade som Violetta i Theatre Lyrique. Publik och kritik voro eniga i entusiasm, över hennes klara, böljiga röst, härbrens intonation, hänförelse övanseringsförmåga och nordiskt poetiska apparition, en entusiasm, som snarare växte än avtog under hennes därpå följande treåriga engagemang vid nämnda teater.

I mars 1868 kom hon till stora operan i Paris, där hon skördade samma bifall. Åren 1870-71 gjorde hon en sjöande konsertresa i Amerika, sjöande på återigen i Paris och London. I sistnämnda stad gifte hon sig med den franske bankieren Auguste Rouzeau, vilken dog 1882. Efter sitt gifternal företog hon konsertresor i Ryssland, Tyskland, Österrike samt återigen i Amerika, då hon bland annat invigde Metropolitan Opera House därstädes den 22 oktober 1883, sedan lät hon höra sig i Spanien och slutligen i de skandinaviska länderna. Hon hade dock några gånger förr besökt Sverige samt uppträtt vid enstaka tillfällen å operan vid nuvarande konungaparets förmåning.

År 1887 inick hon äktenskap med spanske rentieren, greve Casa Miranda och följde honom till Madrid, Med en konsert i London 1888 tog hon farväl från det offentliga musiklivet. Hon bodde sedan i Spanien, där hon blev änka 1902, samt sedan omväxlande i Spanien, Italien och Frankrike samt avlade ett och annat besök i Sverige, dit hon kom för några månader sedan.

Kristina Nilsson var rättvisligen ansedd för att vara en av sin tids största dramatiska sångerskor. Hon nes röst var på sin bästa tid av en ofantlig skärhet och betydande höjd, med karaktäristiskt kraftiga toner i

Skvall den 21 nov. härjade staden Messina å Sicilien samt trakten dä omkring.

Förre löjtnanten Johann Boldt, som tjänste som löjtnant Dittmar dömt till fyra års fängelse för att ha beskjutit ett canadensiskt sjukhusstyg, har lyckats rymma från fängelse.

President Harding led den 17 no ett nederlag, då representanthuset med 201 röster mot 173 röstade för 50 proc. tilläggsakt, såsom föreskrives i senatens skattebill. President Harding hade rekommenderat å 90 proc. 94 republikaner röstade med demokraterna.

Amiral Beatty förklarade förra ve kan i Montreal, att rätten för den britiska flottan att behålla haven å drig dispenserats. Och han fortsatte "Bakom sjömakten har det brittiska riket skapat. Med denna makst återtar det och förutvaran dessamma kommer det att försvinna".

Svenskarna i Australien ha äntligen fått sig en tidning, ett litet blomma som utgives av den svenska sjömansmissionen och dess pastor, A. Galbransen, med syfte att tjäna som "vägljudning för våra sjöfarande bror vid deras ankast till Melbourne". Dess namn är "Hälsning från svenska kyrkan".

En norsk ingenjör Tollef Kille Klide framkastade för någon tid sedan en storstilad plan, som gick ut på, att genom ett omfattande kanalsarbete sätta Glommen i segg bart ständ från kusten till Mjøse. De generella planerna äro under arbetande och väntas föreligga på förtiga under vårens lopp. Först i detta arbete stiftades till ett klädböndande av hela projektet — hur vida planen bör realiseras eller ej.

Några av boulevardpressens journalister anse att denna vetenskapliga upptäckt skall bli en tröst för dem som mista sina käraste. Nå, det är ju i spekt för dr Bartha upptäckt ett man kalla ett sådant resonemang byggt. Och det är väl knappast detta syfte upptäckten har sin betidelse.

Man väntar nu att dr Bartha ska framlägga metoden för Åstadkommas det av den märkliga vätskan inför vetenskapligt forum. Och den skärsle som från detta håll kan väntas, som alla dr Bartha och Parisiens listerna ha rätt då de påstå, att i gamla egypternas märkliga balsam ringsskött blivit uppdraget.

(Forts. å sid. 4.)

## Läkarvetenskapens allra sista triumf

En doktor Bartha i Paris har upptäckt de gamla egypternas hemlighet att kunna bevara de döda kropparna från förgängelsen. Och dr Bartha har dessutom nått ett steg längre än Nilens vise. Han förvarnar den döde icke endast till en mumie, han kan t. o. m. göra kroppen hård som sten, med stenens hela motståndskraft. Och icke nog härmed, skriva den hänfödda Parisidningarna, han sitter även inne med konsten att åter döda människokropp, härdad av år och sjukdom, för låna ett utseende av liv och ungdom. Några liter av det medel, han upfunnit, sprutas in i den dödes ådror, och musklerna spänns åter, ansiktet fargas av en svag rodnad och dödens bliskhet försvinner.

Dr. Bartha är vid sidan av att vara en betydande vetenskapsmann en affärsmann i fingerpetsarna. Alltså demonterade han ej först sin uppfinnning i den medicinska akademien, utan överlämnade den i stället till Parispressens reporter. I deras närvaro har han förvandlat en gammal fattig kvinnas döda kropp till en stummumie. På en del håll är ju inte respekten för döden så värdst stor. Dr Bartha hade ju köpt liket för sina experiment. Han skrev ut sina inbjudningskort och journalisterna kom.

Ett par av dem, som äro litet vetenskapligt anlagda, beskriva ingående kroppens form och tillstånd. Påstått öppnar dr Bartha sin blodåder och sprutar in några liter av sitt medel på, att genom ett omfattande kanalsarbete sätta Glommen i segg bart ständ från kusten till Mjøse. De generella planerna äro under arbetande och väntas föreligga på förtiga under vårens lopp. Först i detta arbete stiftades till ett klädböndande av hela projektet — hur vida planen bör realiseras eller ej.

Några av boulevardpressens journalister anse att denna vetenskapliga upptäckt skall bli en tröst för dem som mista sina käraste. Nå, det är ju i spekt för dr Bartha upptäckt ett man kalla ett sådant resonemang byggt. Och det är väl knappast detta syfte upptäckten har sin betidelse.

(Forts. å sid. 4.)